

ת"פ 7919/07/15 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל תביעות רמלה נגד וואהל אלעביד

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 7919-07-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' אלעביד
בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה

בעניין: מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל
תביעות רמלה ע"י עוה"ד זוהר שקורי שוורץ

נגד
וואהל אלעביד ע"י עוה"ד ניסים לוי

הכרעת דין

כתב אישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: הפרת צו בית משפט שנועד לגן על אדם לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן התחזות כאדם אחר במטרה להונות לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום ביום 19.5.15 במסגרת מ"ת 25195-05-15 הורה בית המשפט השלום בראשון לציון על שחרורו של הנאשם למעצר בית מלא בבית אימו שבתחומי העיר רמלה (להלן: **הבית**) ובפיקוחה הצמוד. ביום 2.7.15, בשעה 22:55 או בסמוך לכך, שהה הנאשם בתחומי העיר לוד, וזאת בניגוד להחלטת בית המשפט. באותן נסיבות, התבקש הנאשם להזדהות על ידי שוטר. הנאשם מסר לשוטר את רישיון הרכב שבו מופיע מספר תעודת הזהות של אחיו.

העבירה של הפרת צו בית משפט

3. הנאשם הודה בביצוע עבירה של הפרת צו בית משפט לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין (ראו פרוטוקול מיום 1.11.15, עמ' 2 ש' 9; הודעתו של הנאשם, ת/2, ש' 5 - 8, 16 - 17; ת/1).

העבירה של התחזות כאדם אחר

4. הנאשם כפר בביצוע עבירה זו ולכן נביא את ראיות המאשימה למול גרסת הנאשם. הראיה המרכזית מטעם המאשימה היא עדותו של השוטר גרשון (גיא) מיכאלשוילי (להלן: גרשון) ואשר העיד בתמצית כדלקמן (פרוט' מיום 9.2.16, עמ' 6 - 10):

א. ביום 2.7.15 גרשון שימש כראש משמרת בתחנת לוד ויצרו עימו קשר מתנדבים שהיו בניידת משטרתית ומסרו לו שביצעו בדיקה שגרתית לרכב ששהו בו מספר אנשים. המתנדבים ביקשו ממנו להגיע למקום על מנת לבדוק את זהות המעוכבים שהיו ברכב באמצעות המסוף המשטרתית. לאותם מתנדבים לא היה מסוף ומכאן הצורך בהגעתו למקום.

ב. גרשון הגיע למקום שבו עוכב הרכב. הנאשם היה מבין המעוכבים ולא החזיק תעודת זהות. הנאשם טען בפניו שמספר תעודת הזהות שלו מופיע ברישיון הרכב שעוכב ומסר לידיו של גרשון את רישיון הרכב.

ג. גרשון ביצע בדיקה במסוף המשטרתית לפי מספר תעודת הזהות שהופיע ברישיון הרכב שנמסר לו על ידי הנאשם והופיעו שמו ותמונתו של אדם בשם סולימאן אלעביד (להלן: סולימאן).

ד. גרשון הבהיר כי כלל לא ביקש את רישיון הרכב מהנאשם וכל מטרת הגעתו היתה לשם זיהוי של הנאשם מאחר ולא החזיק תעודת זהות.

ה. תמונתו של סולימאן שונה ממראהו של הנאשם ולכן גרשון נכנס דרך המסוף לאופציה של "קשרי משפחה". במסגרת אופציה זו הגיע לתמונתו של הנאשם, אשר התברר שהינו אחיו של סולימאן ומהמסוף אף עלה שהנאשם נתון במעצר בית.

5. במסגרת החקירה הנגדית של גרשון, הוגשו על ידי ההגנה דוח העיכוב ודוח הפעולה שהוכנו על ידו (נ/2 ו-נ/1 בהתאמה). יובהר, שהאמור בדוח הפעולה מתיישב היטב עם עדותו של גרשון בבית המשפט.

6. גרסתו של הנאשם היא כדלקמן (ראו הודעתו מיום 3.7.15, ת/2 ש' 6 - 19; וכן עדותו בבית המשפט בפרוט' מיום 9.2.16 עמ' 11 - 13):

א. במועד האירוע, אכן היה במעצר בית אך היה בצום עקב חודש הרמדאן ובשעת שבירת הצום לא היה אדם בבית שיכין עבירו אוכל ולכן יצא עם חבריו לתחומי העיר לוד על מנת לאכול שווארמה.

ב. הנאשם נסע יחד עם שניים מחבריו ברכב שרשום במשרד הרישוי על שמו של אחיו סולימאן.

לטענת הנאשם, הרכב נמצא בבעלותו אך באופן פורמאלי רשום על שמו של סולימאן.

ג. הרכב עוכב על ידי ניידת משטרתית. השניים שהיו עימו החזיקו תעודת זהות אך הוא שכח את תעודת הזהות שלו בבית. לטענתו, הוא הזדהה בפני השוטרים בשמו הפרטי האמיתי והוא "וואיל".

ד. כשהגיע גרשון למקום הוא ביקש את רישיון הרכב והנאשם אמר לו שהרכב שייך לו אך התבלבל ושכח להבהיר שהוא רשום על שמו של אחיו.

8. מעדותם של גרשון והנאשם עולה שעיקר המחלוקת ביניהם נוגעת לשאלה האם גרשון ביקש מהנאשם את רישיון הרכב ולא ביקש ממנו להזדהות, כפי טענת הנאשם, או שמא לא ביקש את רישיון הרכב והנאשם אמר לו שפרטיו הם הפרטים שמופיעים ברישיון הרכב, כפי טענתו של גרשון.

9. הנני מעדיף את גרסתו של גרשון על פני גרסתו של הנאשם, לאופן השתלשלות ההליכים במועד האירוע. להלן נימוקיי:

א. הנאשם לא החזיק תעודת זהות כפי שהוא מחויב לעשות על פי חוק. הלכה פסוקה היא שייעודה של תעודת זהות הוא לשמש מסמך של זיהוי למחזיק בפני שוטר וכן לכל מטרה אחרת של זיהוי בחיי היומיום (בג"צ 6539/03 **גולדמן נ' מדינת ישראל - משרד הפנים**, פ"ד נט (3) 385, 390 (2004)).

ב. מטרת הגעתו של גרשון למקום שבו עוכב הרכב בו נסע הנאשם יחד עם שני אנשים נוספים, היתה בשל כך שהנאשם לא החזיק תעודת זהות ולא ניתן היה לזהותו, ולכן, גרשון היה צריך להגיע במיוחד מהתחנה עם המסוף המשטרי למטרת זיהוי הנאשם, ולא על מנת לבדוק את חוקיות הרכב והרישיון הצמוד לו. הדבר מחזק את טענתו של גרשון שלא ביקש את רישיון הרכב מהנאשם ולמעשה הנאשם הוא שמסר את הרישיון לגרשון מיוזמתו כמסמך שבו מופיעים פרטיו האישיים.

ג. הנאשם מאשר שאכן אמר לגרשון שהוא הבעלים של הרכב, למרות שבפועל מי שרשום ברישיון הרכב הוא סולימאן. עדות זו של הנאשם מחזקת את טענתו של גרשון שהנאשם אכן הציג בפניו מצג שווא לפיו פרטיו האישיים הם אלה הרשומים ברישיון הרכב.

ד. טענתו של הנאשם שהתבלבל ושכח לומר לגרשון שהרכב באופן פורמאלי רשום על שמו של אחיו סולימאן אין לקבלה. שאלת אופן רישום הבעלות על הרכב מצויה באופן בלעדי בידיעתו

האישית של הנאשם ואותה "טעות", כלשוננו של הנאשם, לפיה מסר לגרשון שהרכב הוא שלו, היא אך מניפולציה על מנת להסתיר את זהותו עקב היותו מודע לכך שהינו מפר את צו בית המשפט שקובע שעליו לשהות במעצר בית.

ה. לאחר תום שמיעת עדותו של הנאשם, הוא ביקש שייקבע דיון נוסף להשלמת הבאת ראיותיו כדי שיוכל להביא עד מטעמו לתמיכה בגרסתו. בית המשפט נענה לבקשתו ונקבע מועד נוסף לסיום שמיעת פרשת הגנה. דא עקא, בסופו של יום, הנאשם לא הביא עדים כלשהם, לרבות שני האנשים הנוספים שהיו עימו ברכב במועד האירוע כדי שיעידו על תוכן השיח שהיה בינו לבין גרשון. הלכה פסוקה היא שכאשר נאשם היה יכול להביא עד מטעמו שיתמוך בגרסתו ונמנע מלעשות כן, אזי, בית המשפט יכול לצאת מתוך ההנחה שאילו הובא העד הוא היה תומך בעמדת המאשימה (ע"פ 712/94 **גאברי נ' מדינת ישראל** פ"ד מט(2) 332, 337 (1995) בדברי כבוד השופט קדמי; ע"פ 3947/12 **סאלח נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.1.13) פסקה 37 לפסק דינו של כבוד השופט דנציגר). ולעניינו, מאחר והנאשם לא הביא את שני האנשים שהיו עימו ברכב בעת שעוכב במועד האירוע, אזי, ניתן להניח שאם היו מגיעים להעיד הם היו תומכים בגרסתו של גרשון.

10. הנאשם טען כי העובדה ששני השוטרים המתנדבים לא הכינו דו"ח פעולה מהווה מחדל חקירתי ואילו הם היו מכינים דו"ח פעולה, אזי היה בכך כדי לזרות אור נוסף על אופן השתלשלות הדברים בינו לבין גרשון. לפיכך, לטענתו, אי עריכת דו"חות הפעולה קיפחה את הגנתו. טענה זו דינה להידחות. להלן נימוקי:

א. בכתב האישום, מיוחסת לנאשם ביצוע עבירה של התחזות כאדם אחר עקב הזדהות בשמו של סולימאן בפני גרשון ולא בפני שני השוטרים המתנדבים שהיו במקום. גם אם הנאשם הזדהה בשמו הפרטי בפני השוטרים המתנדבים בטרם הגעתו של גרשון, וזאת כפי טענתו, הרי שעדיין יכולה להתקיים העבירה של התחזות כאחר בפני גרשון, אם ימסור לגרשון פרטיו של אדם אחר.

ב. גרשון, שהינו מושא העבירה של התחזות כאדם אחר מאחר ועימו היתה האינטראקציה הישירה עם הנאשם, אכן רשם דו"ח פעולה ודו"ח עיכוב אודות אינטראקציה זו. כמו כן, אין טענה בפני הנאשם שלשני השוטרים המתנדבים היה תפקיד כלשהו באינטראקציה זו, כגון ששמעו את תוכן השיחה או שהתערבו בה. ללמדך, שגם אם היו רושמים דו"ח פעולה, בספק אם היה בכך בכדי לתרום להגנתו של הנאשם. במילים אחרות, לא התרשמתי שאי רישום דו"חות פעולה על ידם, בין לעניין המפגש הראשון עם הנאשם בטרם הגעת גרשון למקום ובין לעניין השלב שלאחר הגעתו, קיפחה את הגנתו של הנאשם.

11. לפיכך, **מכלול הנסיבות** מוביל אותי למסקנה שהנאשם התחזה לשמו של אחיו סולימאן בפני גרשון, וזאת על ידי כך שהציג בפניו מצג שווא שפרטיו האישיים הם אלה שרשומים ברישיון הרכב, וזאת בהיותו

מודע לכך שהפרטים שרשומים בהם הם של סולימאן. הדבר נעשה על מנת להסתיר מגרשון והשוטרים הנוספים שהיו במקום את העובדה שהנאשם היה אמור להיות במעצר בית.

סוף דבר

12. לאור כל האמור לעיל, הנני מרשיע את הנאשם בביצוען של העבירות הבאות: הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין וכן התחזות כאדם אחר במטרה להונות לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין.

ניתנה היום, ד' ניסן תשע"ו, 12 אפריל 2016, במעמד הצדדים.